

การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล*

THE DEVELOPMENT OF VOCABULARY MEMORIZATION IN ARABIC
BY FLASHCARDS-BASED LEARNING MANAGEMENT FOR SIXTH-YEARS
PRIMARY SCHOOL STUDENTS OFFICE OF PRIVATE EDUCATION
MUEANG DISTRICT SATUN PROVINCE

อัสมาร์ วงศาชนธ์*, พล เหลืองรังษี

Asmar Wongsachanath*, Pol Luangrangsee

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: asmar.won030@hu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 22 คน โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ผลการหาคุณภาพมีค่าความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ผลการหาคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย 1.00 และค่าความเชื่อมั่น 0.89 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการหาคุณภาพมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย 1.00 และค่าความเชื่อมั่น 0.74 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้วัดติดตามผลของพรีดิกชันพบว่า 1) แนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์มีแนวโน้มที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.64 และ S.D. = 0.48)

คำสำคัญ: การจดจำคำศัพท์, ภาษาอาหรับ, บัตรคำศัพท์

Abstract

This research aimed 1) Compare the trends in Arabic vocabulary retention through flashcard-based learning for Sixth-years Primary School Students Office of Private Education

Mueang District Satun Province 2) Evaluate the satisfaction of Grade 6 students with this learning approach for Sixth-years Primary School Students Office of Private Education Mueang District Satun Province. The research population comprised 418 Grade 6 students from private schools under the Office of Private Education Mueang District, Satun Province. The sample group consisted of 22 students from Grade 6/7 at Muslim Satun Wittaya School, selected through multi-stage random sampling. The tools used in the research is a 1) Flashcard-based learning lesson plans: The quality assessment showed the highest levels of validity 2) Vocabulary learning achievement tests: The quality assessment indicated an item-objective consistency index ranging 1.00 and reliability of 0.89. 3) Satisfaction evaluation forms for flashcard-based learning: The quality assessment indicated an item-objective consistency index 1.00, with a reliability of 0.74. The statistical methods used included percentage, mean, standard deviation, and statistics Friedman Test The research found that 1) The trend in Arabic vocabulary retention through flashcard-based learning showed a statistically significant improvement at the 0.05 level. And 2) The students satisfaction with flashcard-based learning was at a high level, ($\bar{X}$ = 4.64 and S.D. = 0.48)

Keywords: Retention, Arabic Language, Flashcard

บทนำ

ภาษาอาหรับเป็นหนึ่งในกลุ่มภาษาตะวันออกกลางที่ใช้กันอย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ การใช้ในการสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ทั่วไป รวมถึงการใช้เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจ ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่มาพร้อมกับศาสนาอิสลามทั้งยังเป็นภาษาของคัมภีร์อัลกุรอานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษา วินัย สะมะฮูน ได้กล่าวว่า ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่ใช้ทั้งด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้ในการเรียนรู้ ศึกษาหาความรู้ทั่วไป รวมไปถึงการปฏิบัติศาสนกิจ (วินัย สะมะฮูน, 2556) ด้วยเหตุนี้จึงมีสถาบันภาษาเฉพาะและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเนื่องจากโรงเรียนประเภทนี้ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาสามัญและหลักสูตรวิชาอิสลามศึกษาที่เน้นการสอนภาษาอาหรับซึ่งตอบโจทย์สำหรับผู้ที่มีความสนใจ ภาษาอาหรับนอกจากมีความสำคัญในด้านการศึกษา และหาความรู้ทั่วไปแล้ว ปัจจุบันภาษาอาหรับมีบทบาทสูงมากในวงการธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว การทูต และรวมไปถึงการแพทย์ในประเทศไทยที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นำไปสู่การเข้ามาของชาวอาหรับมากยิ่งขึ้น จึงเป็นการเปิดโอกาสการจ้างงานมากขึ้นโดยเฉพาะผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอาหรับได้

จากความสำคัญของภาษาอาหรับข้างต้น โรงเรียนจึงได้ให้ความสำคัญกับภาษาอาหรับมากขึ้น รวมไปถึงจังหวัดสตูล ที่มีโรงเรียนเอกชนสอนสามัญควบคู่ศาสนาอิสลามอยู่หลายแห่ง โดยในอำเภอเมืองมีด้วยกัน 11 แห่ง ซึ่งโรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยาเป็นหนึ่งในโรงเรียนเอกชนสอนสามัญควบคู่ศาสนาอิสลามโดยใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) โดยได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อิสลามศึกษา 8 สารการเรียนรู้ ได้แก่ อัลกุรอาน อัล-หะดีษ อัล-อากีดะฮ์ (หลักศรัทธา) อัล-ฟิถ์ฮ์ (ศาสนาบัญญัติ) อัต-ตารีค (ศาสนประวัติ) อัล-อัค ลาก (จริยธรรม) ภาษาอาหรับ ภาษามลายู/ภาษาอาหรับเสริม โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ว่าผู้เรียน ต้องรักการอ่านอัลกุรอาน รักการละหมาด และรักความสะอาด มีมารยาทแบบอิสลาม มีความรับผิดชอบ และการรัก การอ่านอัลกุรอานนั้น ไม่ได้หมายความว่าต้องรักการอ่านภาษาอาหรับเพียงภาษาเดียว แต่รวมถึงภาษาอื่นด้วย นอกจากนี้ในสารการเรียนรู้ภาษาอาหรับหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) ได้กำหนดมาตรฐานว่า ผู้เรียนต้องรู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ ภาษาอาหรับเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย ค้นคว้าบทบัญญัติของศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอิสลามศึกษา หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) สารการเรียนรู้ภาษาอาหรับของนักเรียนปัจจุบัน พบว่า เป็นการเรียนรู้ การสอนที่สอนตามตำรา เป็นการสอนแบบปกติที่ครูอธิบายให้นักเรียนฟัง ส่วนนักเรียนมีหน้าที่นั่งฟังอย่างเดียว จนทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอาหรับเนื่องจาก ภาษาอาหรับไม่ได้เป็นภาษาหลักที่เราใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงขาดทักษะ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ไม่ชอบและขาดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอาหรับ และยังพบว่านักเรียนไม่สามารถที่จะจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้ว จึงส่งผลให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอิสลามศึกษา (I-NET) ในรายวิชาภาษาอาหรับ ในปีการศึกษา 2566 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 26.44 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ ร้อยละ 33.87 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2566) จากข้อมูลดังกล่าว ผู้สอนจึงควรมีการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้แก่เด็กนักเรียนที่เรียนในรายวิชาภาษาอาหรับ เนื่องจากการเรียนรู้ คำศัพท์มีประโยชน์และสามารถต่อยอดนำไปสู่การพัฒนาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนใน ภาษาอาหรับได้ดี จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ พบว่า คำศัพท์ ถือเป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาที่ผู้เรียนควรจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เนื่องจาก คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ทั้งในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษา ดังนั้น การเรียนคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมาก (เจนจิรา ขอนขว้าง, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยูวรีนิจ จีระเรืองวงศ์ และธรรณันต์ อุณนะนันท์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบัตรคำศัพท์ร่วมกับชุดแบบฝึกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรี นนทบุรี ผลจากการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 (ยูวรีนิจ จีระเรืองวงศ์ และธรรณันต์ อุณนะนันท์, 2566) และของ เฟรดาว สุไลมาน และคณะ ได้ทำการศึกษา เรื่อง การออกแบบบัตรคำอักษรภาษาอังกฤษเทียบเสียงภาษาไทยขั้นสูง ด้วยเทคโนโลยีมิติเสมือนจริง สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบัตรคำอักษรภาษาอังกฤษเทียบเสียงภาษาไทยขั้นสูงด้วย เทคโนโลยีมิติเสมือนจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เฟรดาว สุไลมาน และคณะ, 2563)

จากความสำคัญและสภาพปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอาหรับ ผู้วิจัยในบทบาทของครูผู้สอนโรงเรียน เอกชนสามัญควบคู่ศาสนา จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ซึ่งมีวิธีการจัดการเรียนรู้และประยุกต์เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์ จำนวน 5 เทคนิค ดังนี้ Magic eye, Lip reading, Slowly, Flash, และ What's missing ในการกระตุ้นการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์อาหรับของนักเรียน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความสนุกสนาน และการเรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่หลากหลาย เพื่อศึกษาแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับ จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ทดสอบก่อนเรียน ทดสอบ หลังเรียน และทดสอบติดตาม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้
แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบหลายช่วงเวลา (One Group time series Design)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง	ทดสอบติดตาม
E	O1	X	O2	O3

เป็นแบบแผนก่อนแบบทดลอง (Pre-experimental design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบหลายช่วงเวลา (One Group time series Design) ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ โดยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนทดลอง ทดสอบหลังเรียน หลังจากนั้น 14 วัน ได้ทดสอบติดตาม มีสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย ดังนี้

E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experiment group)
X	แทน	การเรียนรู้โดยใช้บัตรคำศัพท์
O1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
O2	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Posttest)
O3	แทน	การทดสอบติดตาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล รวมจำนวน 418 คน ได้แก่

โรงเรียนพัฒนาการศึกษามูลนิธิ	จำนวน	43	คน
โรงเรียนอันซอเรียห์อัดดีนียะห์	จำนวน	3	คน
โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา	จำนวน	204	คน
โรงเรียนจริยธรรมอิสลามมูลนิธิ	จำนวน	11	คน
โรงเรียนมุสลิมศึกษา	จำนวน	129	คน
โรงเรียนศรีอมานศึกษา	จำนวน	28	คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนที่ใช้ในการทดลองจำนวน 1 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จากทั้งหมด 6 โรงเรียน ซึ่งได้โรงเรียนที่ใช้ในการวิจัยคือ โรงเรียนมุสลิมสตูลวิทยา

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลอง จากทั้งหมด 8 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับสลาก ซึ่งได้ห้อง 6/7 มีนักเรียน จำนวน 22 คน

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง มีลำดับขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) สารการเรียนรู้ภาษาอาหรับ

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์โดยการสอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนหรือกระบวนการสอน

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ วิชาภาษาอาหรับ สารการเรียนรู้ภาษาอาหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลไม้ 3 แผน และเรื่อง ตลาด 3 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ จำนวน 6 แผน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับ ประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) การพิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสมตั้งแต่ 3.50 คะแนน เป็นต้นไป หมายความว่า มีความถูกต้องและเหมาะสมระดับดี กรณีที่ค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 คะแนน ถือว่าต้องปรับปรุงตามประเด็นการประเมินนั้น ๆ (พล เหลืองรังษี, 2568) ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องเท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.76 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.6 ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนมุสลิมศตูลวิทยา ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณา ความถูกต้องตามหลักวิชาการ

1.8 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6/7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 22 คน

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ซึ่งเป็น แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และทดสอบติดตาม แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กำหนดเกณฑ์ การให้คะแนน คือ ถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชาจากคำอธิบายรายวิชาภาษาอาหรับ

2.2 ศึกษา วิเคราะห์บทเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาภาษาอาหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ นำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบให้มีความสอดคล้องกับบทเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์ที่ นำมาออกข้อสอบมีจำนวน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น คำศัพท์ผลไม้ จำนวน 15 ข้อ และคำศัพท์เกี่ยวกับตลาด จำนวน 15 ข้อ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบ วัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ฉบับจริง จำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่อง ผลไม้และตลาด ที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและแก้ไขปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบมาแก้ไข ปรับปรุง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ชุดเดิม) เพื่อหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence) และข้อเสนอแนะ ด้านความถูกต้องชัดเจนของภาษา ใช้เกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (ณัฐกรณ์ หลาวทอง, 2559) ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าเท่ากับ 1.00

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมุสลิมศตูลวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำมาหาค่าสถิติของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความยากง่าย (p) โดยใช้เกณฑ์ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2559) ผลการหาคุณภาพ พบว่า ค่าความยากง่าย (P) มีค่าเท่ากับ 0.27 - 0.64 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.23 - 0.36 และค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.89

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาตรวจสอบปรับปรุงอีกครั้งและจัดทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ข้อคำถาม

3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 กำหนดเกณฑ์ในการคะแนน เนื้อหาประเด็นที่ต้องการวัด ได้แก่ ประเด็นความน่าสนใจ ความสนุกสนานจากการใช้บัตรคำศัพท์ และการเรียนอย่างมีความสุข

3.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบประเมินความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และความพึงพอใจต่อบัตรคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ของลิเคิร์ท จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความชัดเจนความครอบคลุมของข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการหาคุณภาพ พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าเท่ากับ 1.00

3.5 ปรับปรุงแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 เพื่อนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น ผลการหาคุณภาพ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นมีค่า 0.74

3.7 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียนคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที จากนั้นผู้สอนตรวจให้คะแนน และบันทึกคะแนน

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 แผน รวม 6 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียงคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ 30 นาที

4. นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. หลังจากที่ได้มีการทดสอบหลังเรียน 14 วัน ผู้วิจัยได้ติดตามผลการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การเรียงคำศัพท์ภาษาอาหรับ เรื่องผลไม้และตลาด จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที และบันทึกคะแนนไว้เพียงครั้งเดียว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการวัดติดตามผล (Friedman Test)

ผลการวิจัย

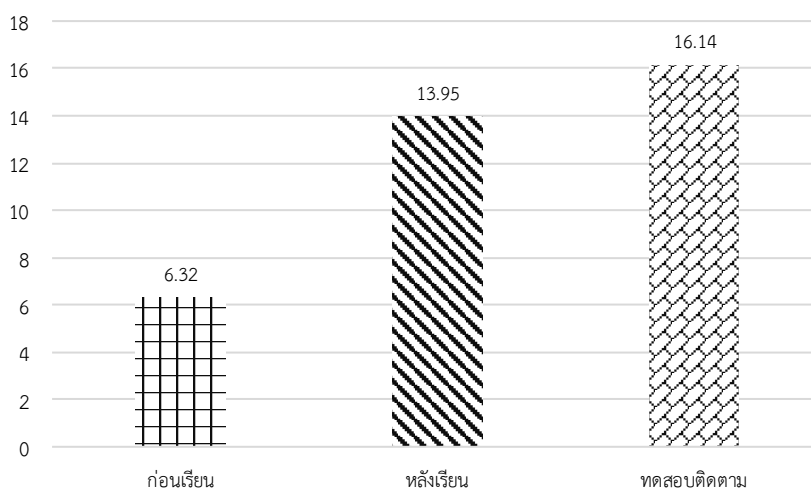
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ โดยแสดงผลตามตารางที่ 1 และภาพที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	Mean	S.D.	χ^2	Asymp. Sig.
ก่อนเรียน	6.32	1.81	41.678	.000
หลังเรียน	13.95	1.70		
ทดสอบติดตาม	16.14	1.36		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มเรื่องการจดจำคำศัพท์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 1 ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแสดงผลตามตารางที่ 2 - 4 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้	4.57	0.46	มากที่สุด
2. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบัตรคำศัพท์	4.71	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.64	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินภาพรวมของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$ และ S.D. = 0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านบัตรคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.71$ และ S.D. = 0.49) และด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$ และ S.D. = 0.46) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนเกิดความสนุกสนานกับการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์	4.73	0.46	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	4.64	0.49	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ ทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้นาน	4.36	0.49	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ มีคำชี้แจงอธิบายชัดเจน	4.32	0.48	มาก
5. การจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน	4.82	0.39	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.57	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$ และ S.D. = 0.46)

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบัตรคำศัพท์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. บัตรคำศัพท์มีสีสันและมีรูปแบบที่น่าสนใจ	4.82	0.39	มากที่สุด
2. เนื้อหาในบัตรคำศัพท์มีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.86	0.35	มากที่สุด
3. บัตรคำศัพท์ทำให้อยากเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
4. คำศัพท์ในบัตรคำศัพท์มีความหลากหลาย เหมาะสมกับการเรียน	4.64	0.49	มากที่สุด
5. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข และสามารถจดจำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น	4.64	0.73	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.71	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านบัตรคำศัพท์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$ และ S.D. = 0.49)

อภิปรายผล

การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการอภิปราย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากรูปแบบบัตรคำศัพท์กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากขึ้น ทั้งยังสร้างความสุขในการเรียนภาษาอาหรับได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูวรีนิจ จีระเรืองวงษ์ และธรรศนันต์ อุณนะนันท์ ได้ทำการศึกษาร่วม ผลของการใช้กิจกรรมบัตรคำศัพท์ร่วมกับชุดแบบฝึกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ผลจากการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยรวมหลังเรียน เท่ากับ 7.27 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และค่าเฉลี่ยรวมก่อนเรียน เท่ากับ 1.64 นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยรวมด้านความคงทนในการจำเพิ่มขึ้นเท่ากับ 8.45 คะแนน โดยเป็นผลต่างจากค่าคะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียน 1.18 คะแนนซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 และค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมเท่ากับ 4.08 หรืออยู่ในระดับมาก จากการวิจัยนี้สามารถสะท้อนผลได้ว่า การสร้างนวัตกรรมการสอนที่เสริมประสิทธิภาพด้วยการจัดระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติในการเรียนรู้ในสภาพจริงของนักเรียนได้อย่างเข้าใจสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองได้ดีและจำเนื้อหาได้ยาวนาน พร้อมทั้งก่อให้เกิดสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ (ยูวรีนิจ จีระเรืองวงษ์ และธรรศนันต์ อุณนะนันท์, 2566); (เฟรดาว สุไลมาน และคณะ, 2563) ได้ทำการศึกษาร่วม การออกแบบบัตรคำอักษรภาษาอังกฤษเทียบเสียงภาษาไทยชั้นสูง ด้วยเทคโนโลยีมิติเสมือนจริง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบัตรคำอักษรภาษาอังกฤษเทียบเสียงภาษาไทยชั้นสูง ด้วยเทคโนโลยีมิติเสมือนจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เฟรดาว สุไลมาน และคณะ, 2563)

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$ และ S.D. = 0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านบัตรคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.71$ และ S.D. = 0.49) และด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$ และ S.D. = 0.46) ตามลำดับ สาเหตุเป็นเช่นนั้นเพราะว่า ผู้วิจัยมีการปรับปรุงบัตรคำศัพท์และวิธีการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและหลังจากที่ทดลองใช้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธิต โภคิ ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์โดยภาพรวม ทั้งหมดนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ มาก (สาธิต โภคิ, 2565) และเจนจิรา ขอนขว้าง ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะทางด้านการจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้บัตรภาพพร้อมคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบัตรภาพพร้อมคำศัพท์ภาษาจีน เรื่อง ผักและผลไม้ มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บัตรภาพพร้อมคำศัพท์ภาษาจีน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .17 (เจนจิรา ขอนขว้าง, 2563)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับ โดยได้การจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอาหรับแนวโน้มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.64$) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ ดังนี้ ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้จดจำคำศัพท์ในหมวดอื่นเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้แบบใช้บัตรคำศัพท์ มีคำชี้แจงที่อธิบายได้ชัดเจน เข้าใจได้ง่าย ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น และเรียนได้อย่างมีความสุข

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง 2555). เรียกใช้เมื่อ 19 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.skprivate.go.th/group/detail/96/>
- เจนจิรา ขอนขว้าง. (2563). การพัฒนาทักษะทางด้านการจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้บัตรภาพพร้อมคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาจีน. มหาสวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัฐกรรณ์ หลาวทอง. (2559). การสร้างเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- พล เหลืองรังษี. (2568). การวิจัยทางหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: อะวา 2013.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2559). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: แฮสส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- เฟรดดาว สู่ไผ่หมาน และคณะ. (2563). การออกแบบบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษเทียบเสียงภาษาไทยขั้นสูงด้วยเทคโนโลยีเสมือนจริง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ยุวรินิจ จีระเรืองวงศ์ และธรรคนันต์ อุณนันทน์. (2566). ผลของการใช้กิจกรรมบัตรคำศัพท์ร่วมกับชุดแบบฝึก ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี. วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา, 7(2), 1-13.
- วินัย สมะอุณ. (2556). ความสำคัญของภาษาอาหรับ หนังสืออนุสรณ์งานครบรอบ 30 ปีนักเรียนเก่าอาหรับ. เรียกใช้เมื่อ 8 พฤศจิกายน 2567 จาก <https://www.islammore.com/view/459>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2566). ผลการทดสอบมาตรฐานอิสลามศึกษา (I-NET) อิสลามศึกษาตอนต้น (อิบตีดาอียะห์) ปีการศึกษา 2566. เรียกใช้เมื่อ 19 สิงหาคม 2567 จาก <https://allnetresult.niets.or.th/INET/AnnouncementWeb/>
- สาธิต โภคี. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้บัตรคำศัพท์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.